

Obrzęd pobłogosławienia nowego artoforionu, czyli naczynia w którym mają być chronione Boskie Tajemnice Chrystusa

Na stole ustawionym przed królewską bramą i przykrytym obrusem, stawia się nowy artoforion, kapłan wychodzi przez królewską bramę, ubrany w epitachelion i felonion, i okadza artoforion, a następnie zaczyna jak zwykle:

Błogosławiony Bóg nasz, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Lektor: Amen. Królu Niebieski. **Trisagion.** Ojciec nasz.

Kapłan: Albowiem Twoje jest królestwo i moc, i chwała, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Lektor: Amen. Panie, zmiłuj się (**dwanaście razy**). Chwała, i teraz. Przyjdźcie, pokłońmy się Królowi naszemu Bogu (**trzy razy**).

Psalm 131 – patrz s. .

Chwała, i teraz. Alleluja (**trzy razy**).

Diakon: Do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Kapłan odmawia tę modlitwę:

Panie Boże nasz, który za tron masz niebo, a ziemię za podnózek, którego całe stworzenie nie może ogarnąć, ani też rozum aniołów i ludzi nie może uchwycić Majestatu Twojej chwały, i nie może godnie go wyrazić, ale Ty ze względu na litość Twego miłosierdzia i przyjaźni do człowieka zechciałeś zmieścić się w niewypowiedziany sposób w dziewiczym łonie, i stałeś się człowiekiem, Ty, prawdziwy Bóg, aby człowieka sobie przyswoić, pod widzialną postacią chleba i wina dałeś wiernym na pokarm swoje Ciało i Krew. Jako Bóg bowiem, chociaż wszędzie będący i wszystko wypełniający, a jako Bóg i człowieka na niebiosach po prawicy Ojca i na ziemi w przeczystych Tajemnicach Twego Ciała i Krwi prawdziwie zechciałeś przebywać, przeto teraz pokornie proszę Ciebie, wejrzyj miłosiernie na naszą modlitwę i na to naczynie, zbudowane ku Twojej chwale, i ześlij na nie błogosławieństwo Twoje niebieskie, pobłogosław, oczyść i poświęć je, aby było godnym mieszkaniem, nowym grobem i chronieniem świętych, i życiodajnych Tajemnic najświętszego Ciała i najdroższej Twojej krwi. Albowiem Ty jesteś uświęceniem naszym i Tobie chwałę oddajemy z Ojcem Twoim niemającym początku, i Najświętszym, i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan: Pokój wszystkim.

Diakon: Głowy wasze skłońcie przed Panem.

Chór: Przed Tobą, Panie.

Kapłan skłania głowę i cicho odmawia tę modlitwę:

Panie Boże nasz, nakłoń Twego ucha i usłysz mnie, który ze względu na miłosierdzie i przyjaźń do człowieka obiecałeś nieodstępnie przebywać z nami do skończenia wieku, ześlij łaskę Najświętszego Twego Ducha i w pokropieniu

tą wodą święconą pobłogosław i poświęć to naczynie, zbudowane dla chronienia Boskich Tajemnic Ciała i Krwi Twojej.

Ekfonesis: Albowiem Ty jesteś błogosławiącym i uświęcającym wszystko, Chryste Boże nasz, i Tobie chwałę oddajemy z Ojcem Twoim niemającym początku, i z Najświętszym, i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan bierze wodę święconą i kropi nią artoforion, mówiąc:

Poświęcany jest ten artoforion łaską Najświętszego Ducha, pokropieniem tą wodą święconą, w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha. Amen (trzy razy).

Po zwykłym rozestaniu dnia bierze poświęcony artoforion i odnosi go na święty ołtarz, a następnie włada do niego Boskie Tajemnice.